

LEIDERSCHAP IN BEWEGING

Ken je dat gevoel dat je plotseling iemand ontmoet die je nog niet kende en dat het lijkt of je elkaar al jaren kent? Dat deze ontmoeting je in contact brengt met anderen waarbij je dezelfde gevoelens ervaart? En dat je zonder ergens controle over te hebben je op prachtige onbekende plekken terecht komt die als 'thuis' voelen? Dit is zo iets magisch van het leven waar ik grote bewondering voor heb. Één van deze ontmoetingen wil ik graag persoonlijk met je delen. Ik schrijf dit dan ook met een grote glimlach naar jou toe.

Op stap

Tijdens de zomer van mijn tweede studentenjaar liep ik de Pelgrimstocht Camino de Santiago in Spanje. Gedurende deze tocht kwam voor het eerst 'leiderschap' op mijn pad. Samen met een vriendin liep ik al dansend door het landschap met een baguette en een pot Nutella. Elke dag ontmoette we mensen over de hele wereld. Er was één vrouw die mij in het bijzonder raakte door haar zachte uitstraling, dit was Mary uit Tasmania. Samen wisselden we onze ideeën uit over hoe we naar de wereld kijken en wat onze grote dromen zijn. Door al lopend geïnspireerd en lachend in gesprek te zijn vloog de tijd voorbij. Voor het eerst werd ik gezien als 'nieuwe generatie leidster'. Mary doet internationaal leiderschapswerk: coacht leiders en organiseert/faciliteert conferenties voor leiders. Zo kwam het dat zij mij uit-

nodigde voor de Spirit of Humanity Forum in IJsland in 2013. Tweehonderd leiders over de hele wereld waren persoonlijk uitgenodigd om de conferentie bij te wonen. Het is onbeschrijfelijk hoe mooi al deze leiders stuk voor stuk waren. Het in de ogen aankijken voor paar secondes gaf me het gevoel dat ik ze al jaren lang kende. Ook bracht het mij op een charmante manier in contact met Appreciative Inquiry. Dit gebeurde tijdens de opening van de conferentie bij de President van IJsland thuis, toen ik mijn jas aan het ophalen was. Daar stond ik in de rij, ieder in een mooi pak met een glas champagne. Naast me stond een lange man. Ik vroeg zijn naam, Joep. Goh dat klinkt wel heel Hollands. Ja het was Joep de Jong uit Nederland. Het eerste wat hij aan mij vroeg was: "Sophie, wat is jouw verhaal?" Jeetje, wat is mijn verhaal...? Ik begon te vertellen over wat mij geïn-

spireerd had in mijn leven. Na aandachtig geluisterd te hebben (waarschijnlijk weet jij wel hoe mooi Joep dit kan doen), vroeg hij mij hoe ik het zou vinden om een rol te spelen voor de World Appreciative Inquiry Conference 2015 in Johannesburg. Zo kwam het dat ik in de zomer van 2015 terecht kwam in Johannesburg. Waarom niet gelijk Australië en Nieuw Zeeland verkennen als ik sowieso naar het Zuidelijk halfrond ga? Na het afstuderen waren mijn tickets geboekt (vier maanden Australië, vier maanden New Zealand en één maand Zuid Afrika). Zonder plannen en met de diepe innerlijke wens om mijn werk daar te delen en uit te wisselen met de lokale bevolking ging ik op pad. Heerlijk vind ik het om op avontuur te gaan waarbij ik via mijn intuïtie me verbind met de plekken en mensen. Dit creëert vertrouwen dat alles op het juiste moment aanwezig is en wordt het plannen irrelevant.

Hieronder deel ik in het kort mijn ervaringen per land op gebied van wildernis avonturen en leiderschapsprojecten. Ik hoop dat het jou de kriebels en bewondering geeft hoe krachtig het leven kan zijn wanneer je naar je innerlijke wijsheid luistert en dit durft te volgen. Wat voor moois staat er voor jou te wachten in het leven?

Tasmania

Al weleens van Tasmania gehoord? Ik had tot voor kort geen idee. Het is een rauw avontuurlijk eiland helemaal ten zuiden van Australia. Een eiland waar de natuur nog onaangestast en wild leeft. Dit leek mij wel wat. Voordat ik het in de gaten had maakte ik daar één van de zwaarste trekking ter wereld, de zogenaamde Precipitous Bluff. Geen mens die je tegenkwam, maar wel modder tot boven de knieën. Het is daar heel normaal om

zestien uur non stop te lopen met 25 kilo op je rug of tien uur door een lagune te lopen met water tot je heupen. Regenplasjes waren geschenken, want van de bovenste laag kregen we ons drinkwater binnen. Na de eerste dagen paste mijn voeten door zwelling niet meer in mijn Timberlands en werd alles ondernomen in Crocs. Ja.. kom maar op met al die nieuwe ervaringen aan de andere kant van de wereld. Het is niet iets wat je zo één twee drie tegen komt in Amsterdam. Dit is wat de lokale bevolking in Tasmania het liefst onderneemt. Naast deze avonturen gaf ik trainingen. Mary, de vrouw die ik tijdens Camino de Santiago had ontmoet, had mij gevraagd om samen een intensief leiderschap retraite te faciliteren aan geselecteerde jongeren die zij als 'nieuwe generatie leiders' zag. Tijdens deze retraite werden hun leiderschapskwaliteiten op een holistische wijze (geest - lichaam - spirit) geactiveerd. Vanuit dit traject ontstonden er wekelijkse workshops, die ik zelfstandig gaf in Hobart de hoofdstad van Tasmania. Alles kwam op een feestelijke wijze op mijn pad: locatie en deelnemers voor het geven van workshops, onderdak, vrienden, festivals en avonturen in de natuur. Bijzonder was het om te ervaren hoe de mensen in Tasmania open stonden om geraakt te worden door iemand van de andere kant van de wereld. Zelfs ABC Radio was nieuwsgierig en nodigde mij uit voor een live interview. Wat zou jij het liefste willen ondernemen als jij daar in Tasmania zat aan de andere kant van de wereld..?

Melbourne

Mijn reis ging verder naar Melbourne (de creatieve stad van Australia) voor één maand. Niemand kende ik, maar een goed gevoel was aanwezig. Dit goede gevoel zorgde ervoor dat ik

binnen twee dagen al mijn wensen vervuld had. Namelijk een logeeraadres, een fiets, een locatie en deelnemers om wekelijkse workshops te geven en nieuwe vrienden in Melbourne om activiteiten te ondernemen. Zelfs ontmoete ik de Minister van Gezondheid die interesse toonde om mijn werk toe te passen in het Ministerie. Wat kan het leven toch bijzonder zijn! Van het ene na het andere komen de dingen naar je toe die bij je passen, die jouw pure “zijn” doen delen met de wereld wanneer je vertrouwen hebt in jezelf en in de wereld. Melbourne kwam zelfs een beetje mee naar Zuid Afrika. Een leuke vrouw die ik in Melbourne had ontmoet werd geïnspireerd om ook deel te nemen aan WAIC 2015 in Johannesburg. Het leven zit vol verrassende verbindingen.

Nieuw Zeeland

Het land Nieuw Zeeland, dat iedereen kent van zijn mooie foto's vol vurige vulkaangebergte, helder blauwe meren, fris groene heuvels, en bergen met witte sneeuwtoppen, is een land dat er in het echt ook zo uitziet. (alle foto's heb ik zelf gemaakt). Elk moment kwam er een “wauw” uit mijn mond. Prachtig was het! Nergens waar je zorgen om hoefde te maken, geen giftige/gevaarlijke dieren in de wildernis en haast geen criminaliteit op straat. Je kon dus rustig met je bloten billen plassen in het gras. Anderhalve maand non stop heb ik met mijn rugzak op en tentje mee trekkingen gemaakt in de natuur. 's Avonds geven de sterren en maan zo veel licht aan de hemel dat je tent omgetoverd wordt tot een lichtbol. Na de tochten heb ik voor lange periode gezeten bij een jongeren leiderschapsorganisatie Orientation Aotearoa in Wellington. Daar woonde ik met het team en de studenten op campus aan de kust, gaf ik workshops,

hielp ik met de organisatie en coachte ik de studenten en het team. Heerlijk vond ik het om mij met hen te verbinden, om het bewustzijn te activeren van hun mooie zelf en alles te omarmen wat al aanwezig is. Hun innerlijke ruis (wat voort kwam door een zoekende houding) verminderde hierdoor. Prachtig is het om te zien hoe een mens en een organisatie kunnen gaan groeien en stralen wanneer ze in verbinding staan met de pure kern. Leuk om dan plotseling te beseffen dat je onbewust AI aan het toepassen bent. Dit maakte het extra feestelijk om mijn reis voort te zetten naar Zuid Afrika.

Zuid Afrika

Mijn laatste bestemming kwam in zicht: Zuid Afrika. Via een roadtrip vanuit Kaapstad kwam ik aan in Johannesburg. Anastasia Bukashe (voorzitter WAIC2015) en Joep de Jong stonden mij daar met grote wijde armen te ontvangen. Wat was het bijzonder om na negen maanden weer mensen te omarmen die je van vroeger kende. Na aankomst gingen we direct aan de slag om de laatste puntjes op de i te zetten. Mensen stroomde binnen, hadden verhalen over je gehoord en wisten wie je was. Dit was even een leuke nieuwe ervaring. Tijdens de eerste dag gaven Joep de Jong en ik de workshop “Appreciative Leadership - in Search of Possibilities and Potential, Discovering Who We Truly Are”. De zaal was tot onze verassing vol met geïnteresseerden. Fysieke ervaringsopdrachten voerde we uit waarbij stil werd gestaan hoe op een innovatieve speelse manier leiding te geven. Elke oefening werd persoonlijk terug gekoppeld hoe jij dit op een concrete wijze in het dagelijks leven kan toepassen. Op een gegeven moment was iedereen in koppels kris kras door elkaar lachend aan het dansen, sommige zelfs met ogen dicht en dit al-

lemaal zonder botsingen. Wat een feest! Joep deelde hierna zijn wijze ervaringen uit het werkveld met de groep. De workshop was een prachtige combinatie van AI zijn/doen/ervaren met het lijf en intellectueel geïnspireerd raken door te luisteren. De gehele conferentie zat vol met mooie verhalen en presentaties over AI in het werkveld. Om niet alleen maar AI via het hoofd te ontvangen faciliteerde ik elke ochtend de "Being AI" sessies. Tijdens deze sessies werden tools uitgereikt hoe AI in het dagelijks leven toe te passen door te doen. Denk hierbij aan ademhalings-, houdings-, bewegings-, en meditatie oefeningen. Het was energie opwekkend om zo de dagen te starten en te verbinden, ontdekken en delen met de mensen uit de conferentie. Het was een geschenk om het laatste deel van mijn reis af te slui-

ten met universele mensen die geloven in de positieve kracht van de mens en wereld. Ik ben ervan overtuigd dat dit ons veel moois gaat brengen. Bijzonder is het om te beseffen dat het leven in staat is om jouw diepe innerlijke wensen te vervullen. Tijdens mijn reis was ik in staat om via mijn intuïtie en 'vertrouwen in het leven' te verbinden met de mensen en plekken. Dit bracht wonderbaarlijke resultaten tot leven waar volop creatie en uitwisseling bloeide. Mijn verhaal is hier één voorbeeld van. Ik kijk er naar uit om ooit op een dag ook jouw verhaal te horen.. Dank voor het lezen van mijn verhaal. Ik heb bewondering voor het werk dat je doet om de mens en aarde te ondersteunen in hun pure kracht.

SOPHIE VROLIJK

In mijn kindertijd had ik de droom om als kinderarts bij Artsen Zonder Grenzen de wereld en mensen te ondersteunen in hun positieve groei. Twee keer uitgeloot te zijn voor geneeskunde bracht mij op nieuwe plekken. Als vrijwilligster/docent was ik werkzaam in een Indiaas weeshuis. Ik ervoer dat kinderen open bloeien aan de hand van creatieve activiteiten. De fascinatie voor kunst en het menselijk lichaam-geest-spirit kwamen in mij tot leven. Ik realiseerde mij dat geld/materialen/medicijnen niet noodzakelijk zijn om de mens in hun kracht te zetten, maar dat de manier waarop je in het leven staat, en er naar kijkt de kern van je bestaan is. Tijdens mijn studententijd te Amsterdam heb ik genoten van de studie Pedagogische Wetenschappen aan de UvA en van de Docent Dansacademie op de Theaterschool aan de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten. Vier jaar lang was ik voorzitter van de Faculteitsraad (Theaterschool) en student vertegenwoordigster van de Theaterschool bij de Hogeschoolraad. Gepassioneerd ben ik over de wijsheid die we in ons lijf hebben, om elk mens in hun pure kern van "zijn" te brengen en zijn authentieke leiderschap te activeren. Op een speelse wijze geloof ik dat het onmogelijke mogelijk gemaakt kan worden. De afgelopen negen jaar heb ik (leiderschap) projecten ondernomen in India, Zweden, Nederland, Nieuw Zeeland, Australia, Senegal en Zuid Afrika. Tijdens de WAIC 2015 Johannesburg zat ik in de Advisory Board, gaven Joep de Jong en ik gedurende de Appreciative Foundation de workshop "Appreciative Leadership – in Search of Possibilities and Potential, Discovering Who We Truly Are" en faciliteerde ik elke ochtend de "Being AI" sessions.

